

Op het spoor

door René Otterloo

Stokje, geitje, wissel, rotzooi, tuintje, pfff...

Dat stokje van Jan Venema, dat 'ie bij het station van Stadskanaal blijkbaar aan mij over wilde geven, heb ik nergens kunnen vinden. 'k Heb me rot gezocht. Ik zou trouwens ook niet weten wat ik met dat, wellicht wel afgekloven stokje zou moeten doen. Jan schijnt namelijk nogal honger te hebben gehad onderweg, zo las ik tenminste in de vorige aflevering van deze zomerserie. Afijn.

Het stationnetje van Knoal, waar collega Jan er de brui aan gaf, ligt te bakken in de zon. Het lijkt zo te zien wel een kamerverhuurbedrijf. Uit een x-aantal kamers spuwt de radio vele decibellen het luchtledige in. Bovenaan het trapje naar de voordeur ligt een donkergekleurde man helemaal voor pampus. 't Zal de hitte wel zijn.

Ik waag me in elk geval richting spoor, waar op afstand meteen een stilleven op mijn netvlies verschijnt. Er is geen kip te bekennen, maar toch geeft het iets van actie, al dat rondslingerende spul dat op

het spoor ligt en de rondgebogen loods in aanbouw, waar strakjes de twee locomotieven van de STAR onderdak zullen krijgen. De STAR, de Stichting Stadskanaal Rail, heeft de tot voor kort niet meer gebruikte spoorlijn tussen Veendam, via Stadskanaal naar Musselkanaal weer nieuw leven ingeblazen en rond dat Knoalster stationnetje is daarom van alles en nog wat gaande. Leuk, zo'n ontwikkeling.

Ik sla linksaf, richting zeg maar (als eerste milpunt) de spoorbrug bij de Drouwenerstraat. Die wandelkaders over de spoorbielzen, maar daar was ik al voor gewaarschuwd, is inderdaad moeilijk te pakken te krijgen. Het loopt voor geen meter en daarom stap ik er direct al - zwetend als een otter(loo)- na pakweg 200 meter van af. Ik zie langs het spoor zo'n hand te bedienen wissel. Een technet ben ik nooit geweest, maar na wat ruk- en trekwerk heb ik vrij snel door hoe het apparaat werkt. Van Wissel 53 moet je de hendel van de ene naar de

In de zomerserie 'Op het Spoor' staat de spoorlijn tussen Veendam en Ter Apel centraal. De verslaggevers van de editie Oost-Groningen van het Nieuwsblad van het Noorden wandelen langs en over de spoorlijn die binnen afzienbare tijd een toeristische attractie wordt. In zestien afleveringen beschrijven ze hun indrukken. Vandaag deel zeven.

andere kant overhevelen, en dan verschuift tegelijkertijd de wissel in het spoorvak.

Later, als ik aan het eind van mijn wandeling een blikje cola leeglurk in het winkelcentrum van Stadskanaal, bedenk ik mij of ik die wissel wel in de originele stand terug heb gezet. Ik ben er niet zeker van. Dus vrijwilligers van de STAR, mochten er eventueel brokken kunnen ontstaan, het ware verstandig om van tevoren even te kijken bij wissel drie-en-vijftig.

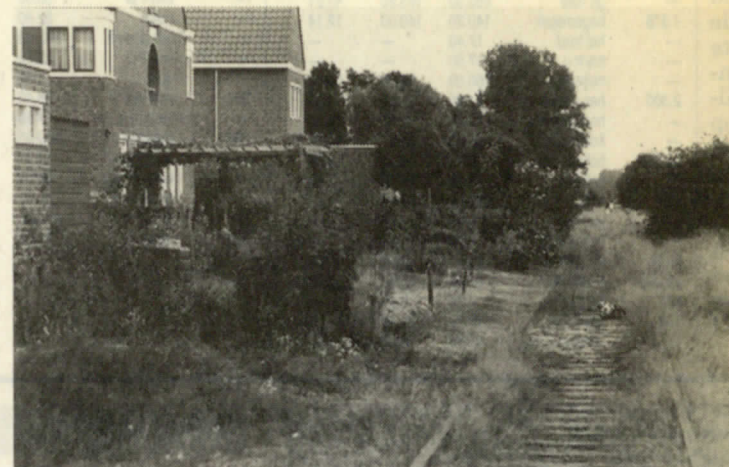
De vier geitjes en bokjes die ik even later passeer, mekkeren er lustig op los. Ik heb van tevoren nog even overwogen om m'n oudste dochtertje (Mignon, van drie) mee te nemen, maar dan had ik daar nu - ongeveer een etmaal later - waarschijnlijk nog gestaan: "Kijk papa, geitjes. Moet je kijke wat een lieverd dat is..." Om vervolgens gehurkt voor het hek te gaan zitten, de beestjes vervolgens met engelengeduld grassprietje voor grassprietje voerend.

Gelukkig kan ik nu fluks door naar de eerste spoorwegovergang. Het is vlakbij minicamping 't Nije Hof en de overgang is er alleen eentje voor

tweewielers. Het is niet druk op 't Nije Hof, sterker: er is geen tent of sleurhut te bekennen. Het aardige van deze spoorwegroute is dat je nu eens de achterkant van de huizen ziet, die je normaal -rijdend langs het Stadskanaal- alleen van de voorkant kunt bekijken. Er ontspint zich daar, maar ook elders langs de route, een levendig landschap van tuintjes in alle maten en soorten. Van moestuin tot bloementuin, van grote tuin tot kleine tuin, van pico bello onderhouden tuin tot onkruidtuin. En zo bereiken we de spoorbrug bij de Drouwenerstraat, op de rand van Drouwenermond; gemeente Borger.

Als ik brug en weg oversteeek, zie ik ter rechterzijde een ongelooflijk bouwval staan. Zou dat vroeger ook wat te maken hebben gehad met het spoor? Het oogt op het eerste gezicht als een soort van remise, zoals je die bijvoorbeeld ook in Nieuweschans ziet; tegenover het al minstens even vervallen graanpakhuis De Dageraad.

Ik kijk van de spoorlijn af en probeer mijzelf op de hoogte te stellen van het verleden van deze ruïne. Alle ruiten zijn ingekinkeld, het metaal is allemaal verroest en het onkruid woekert er tegen de klippen op. Ik zoek een ingang. Binnen kraakt overal het glas onder mijn voeten. Het geluid echoot door de holle ruimte en snerpt onheilspellend. Typisch zo'n ruimte waar Inspektor Derrick weer een één of andere moord (vrouw laat door huurmoorde naar vriendin van echtgenoot ombrengen) dient op te helderen. Ik zie niet exact welke activiteit hier ooit plaats had

■ Ter hoogte van de Julianastraat in Stadskanaal grenzen de tuinen vlak aan de spoorlijn, waar straks de stoomtrein langs komt.

© Hans Banus

en ook het half verdwenen uithangbord biedt niet helemaal uitkomst: 'erktuigen riek ING c.v.'. Die eerste twee worden zijn nog redelijk te ontcijferen, dat zal wel werktuigenfabriek zijn.

Ik loop maar eens naar de overzijde, waar juist een man bezig is zijn auto uit te pakken. Net terug van vakantie zeker? "Ja," zegt Tammo Wubs van Drouwenerstraat 18. Ik vraag over die fabriek en voordat ik het weet, loopt ik al achter zijn gekromde wijsvinger aan. Loop maar even mee. Hij heeft 'de krant' nog wel een ander verhaaltje te vertellen. Hij, maar ook zijn vrouw Roelie en de rest van de buurt vinden het een schande dat zo'n bouwval, "en dat is al twee jaar zo", de buurt ontsiert. Roelie: "Ik las laatste op de kabelkrant dat er een flat komt." Tammo: "Ja, met een penthouse. Het pand is geloof ik gekocht door een Fries, maar verder weet ik het ook niet."

Maar dan dat andere verhaal. Tammo: "Wij zijn nu al vijf jaar bezig, met nog negen andere burens, om achter ons huis een stukje grond te kopen. De grond richting de spoorlijn. Maar we weten nu nog niet waar we aan toe zijn. Niet via de gemeente en niet via de Spoorwegen. En de STAR bestaat pas anderhalf jaar en die hebben alles al voor elkaar. Ik snap er niks van. Maar ja, die kerel van de gemeente, die zit ook bij de STAR. Daar heeft 'ie zeker wat meer haast mee." Wordt vervolgd.

De spoorlijn maakt een flauwe bocht, nu naar links, en aan het eind zie ik de watertoren robuust de lucht in steken. Ik bevind mij nu ter hoogte van de Julianastraat als zich iets bijzonders manifesteert. Tuinen die pal aan de spoorlijn grenzen. Dat kan straks nog wat worden met die stoomtrein.

Ik houd er in elk geval mee op. Pfff, 't was warm.